

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เพื่อวิเคราะห์หาปัจจัยที่มีอิทธิพลในการจำแนกกลุ่มระหว่างกลุ่มสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่เป็นโรคแผลเป็บติค และกลุ่มสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่ไม่เป็นโรคแผลเป็บติค อำเภอบ้านฝาง จังหวัดขอนแก่น

3.1 ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรคือสตรีวัยเจริญพันธุ์อายุ 15-49 ปี ที่เป็นโรคแผลเป็บติคและที่ไม่เป็นโรคแผลเป็บติค มีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอบ้านฝาง จังหวัดขอนแก่น แบ่งเป็น 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 กลุ่มสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่เป็นโรคแผลเป็บติค เป็นกลุ่มสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่มารับบริการที่โรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น โรงพยาบาลศรีนครินทร์ โรงพยาบาลบ้านฝางหรือสถานอนามัย ทั้ง 6 แห่งในอำเภอบ้านฝาง และได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ พยาบาลหรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบลว่าเป็นโรคแผลเป็บติค หรือเป็นสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่อยู่ในชุมชนและมีอาการ 2 ใน 4 ข้อต่อไปนี้มาเป็นระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือน

- (1) มีอาการปวดท้องบริเวณใต้ลิ้นปี่ (Epigastric pain) อาการปวดท้องลดลงเมื่อได้รับประทานอาหาร นม หรือยาลดกรด
- (2) ในระหว่างที่มีอาการเจ็บป่วย จะมีอาการปวดท้องบริเวณใต้ลิ้นปี่กำเริบเป็นพักๆ (Periodicity)
- (3) อาการปวดท้องบริเวณใต้ลิ้นปี่ มักจะปวดมากขึ้นหลังรับประทานอาหาร (Post prandial epigastric pain)
- (4) มีอาการปวดท้องบริเวณใต้ลิ้นปี่งื่นคืนขึ้นตอนกลางคืนหลังจากหลับไปแล้ว (Nocturnal epigastric pain)

กลุ่มที่ 2 กลุ่มสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่ไม่เป็นโรคแผลเป็บติค เป็นสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่ไม่เคยมีอาการดังกล่าว และเป็นสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่ไม่เคยได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคแผลเป็บติค มาก่อน

ตัวอย่าง คือ สตรีวัยเจริญพันธุ์ที่เป็นโรคแผลเป็บติค และสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่ไม่เป็นโรคแผลเป็บติคกลุ่มละ 100 คน รวม 200 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random Sampling) ซึ่งมีขั้นตอนในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้คือ

1.ขนาดของตัวอย่าง เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรที่นำมาศึกษา 10 ตัวแปร และเป็นการวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่ม ขนาดของตัวอย่างควรเป็น 20 เท่าของตัวแปร (Kerlinger and Pedhazur, 1982) ดังนั้นขนาดตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้จึงมีขนาด 200 คน แบ่งเป็นกลุ่มสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่เป็นโรคแผลเป็บติค และกลุ่มสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่ไม่เป็นโรคแผลเป็บติคกลุ่มละ 100 คน

2.วิธีการสุ่มตัวอย่าง ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ซึ่งมีขั้นตอนในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.รวบรวมรายชื่อสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่เป็นโรคแผลเป็บติค มีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอบ้านฝางที่ไปรับบริการที่โรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น โรงพยาบาลศรีนครินทร์ โรงพยาบาลบ้านฝาง และสถานอนามัยทั้ง 6 แห่งในอำเภอบ้านฝาง และให้อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านสำรวจรายชื่อสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่เป็นโรคแผลเป็บติคในชุมชน

2.วิธีการสุ่มตัวอย่างสุ่มรายชื่อสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่เป็นโรคแผลเป็บติคจากรายชื่อสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่เป็นโรคแผลเป็บติคที่สำรวจได้ ด้วยการจับฉลากได้กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ และสุ่มรายชื่อสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่ไม่เป็นโรคแผลเป็บติคจากรายชื่อสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่ไม่เป็นโรคแผลเป็บติค ด้วยวิธีการจับฉลากเช่นเดียวกัน ได้กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการจนครบ

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นโดยศึกษาจากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 3 ส่วนดังนี้ คือ

ส่วนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไป ข้อมูลนี้จะครอบคลุมตัวแปรที่นำมาศึกษา คือตัวแปรอายุ อาชีพ รายได้ ภาระครอบครัว

ภาระครอบครัว แบ่งเป็น

ไม่มีภาระ	ไม่มีการรับผิดชอบในการดูแลบุคคลอื่น ครอบครัวในด้านการเงินหรือการเลี้ยงดู
ภาระปานกลาง	มีการรับผิดชอบในด้านการเงินและการเลี้ยงดูบุคคล ครอบครัวของตนเอง ในกรณีที่แต่งงานแล้ว ได้แก่ สามี และ/หรือ

บุคร กรณียังไม่แต่งงาน ได้แก่ ต้องดูแลบิดา/มารดา/พี่น้อง
 ภาระหนัก มีการรับผิดชอบในการดูแลครอบครัวในด้านการเงินและการ
 เลี้ยงดูครอบครัวของตนเองและคนอื่น ๆ ได้แก่ สามี บุคร บิดา/
 มารดา และ/หรือญาติพี่น้องคนอื่น ๆ

เกณฑ์ให้คะแนน

ไม่มีภาระ ให้ 1 คะแนน
 ภาระปานกลาง ให้ 2 คะแนน
 ภาระหนัก ให้ 3 คะแนน

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เหตุการณ์ในชีวิต ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์เหตุการณ์ในชีวิตของ
 สมจิตร นครพานิช (2531) ซึ่งสร้างโดยใช้แบบวัดเหตุการณ์ในชีวิตของ Holmes และ Rahe
 (1967) ที่เรียกว่า Social Readjustment Rating Scale (SRRS) เป็นแนวทาง ในการศึกษาครั้งนี้
 ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์เหตุการณ์ในชีวิตของ สมจิตร นครพานิช มาดัดแปลงข้อคำถามบางข้อให้
 เหมาะสมโดยเพิ่มเนื้อหาในบางส่วน แล้วนำแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 ท่าน
 ประทับด้วย

แพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านอายุรศาสตร์-ศัลยศาสตร์	1 ท่าน
แพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตเวชศาสตร์	1 ท่าน
แพทย์ผู้ปฏิบัติงานด้านเวชกรรมทั่วไป	1 ท่าน
อาจารย์ภาควิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์-ศัลยศาสตร์	2 ท่าน
อาจารย์ภาควิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์	1 ท่าน
อาจารย์ภาควิชาสุขศึกษา	1 ท่าน

ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและการวัด หลังจากนั้นผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ไปแก้ไขปรับปรุง
 ข้อคำถามให้มีความเหมาะสมตามที่ได้รับความแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แบบสัมภาษณ์ที่มีข้อความ
 เหตุการณ์ในชีวิตจำนวน 41 ข้อ แบ่งเป็นด้านสุขภาพ 5 ข้อ ครอบครัว 14 ข้อ เศรษฐกิจ 6 ข้อ
 การงาน 9 ข้อ และด้านสังคม 7 ข้อแล้วนำแบบสัมภาษณ์ที่ได้แก้ไขความตรงตามเนื้อหาแล้วไป
 ทดลองใช้กับตัวอย่างประชากรที่มีลักษณะเหมือนกับตัวอย่างประชากรที่จะศึกษาจำนวน 30 คน ที่
 อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น เป็นสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่เป็นโรคแผลเป็บติค 15 คน และสตรีวัย
 เจริญพันธุ์ที่ไม่เป็นโรคแผลเป็บติค 15 คน โดยให้สตรีทั้ง 30 คน กำหนดคะแนนเหตุการณ์ในชีวิต
 แต่ละข้อ แล้วนำคะแนนแต่ละข้อมาหาค่ามัธยฐาน ค่ามัธยฐานที่ได้จะเป็นคะแนนความรุนแรงของ
 เหตุการณ์ในชีวิตข้อนั้น

การหาค่าความเที่ยงของแบบสัมภาษณ์เหตุการณ์ในชีวิต โดยนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง 10 คน เป็นสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่เป็นโรคแผลเป็บติค 5 คน และสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่ไม่เป็นโรคแผลเป็บติค 5 คน โดยการวัดซ้ำ (Test-retest) แล้วนำคะแนนทั้งสองชุดมาหาค่าความเที่ยง โดยการหาสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation coefficient) ได้ค่าความเที่ยงรวมของแบบสัมภาษณ์เท่ากับ .98

ในการศึกษาครั้งนี้ การกำหนดคะแนนเหตุการณ์ในชีวิตแต่ละข้อ ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ที่ได้แก้ไขข้อความเรียบร้อยแล้ว ไปให้สตรีวัยเจริญพันธุ์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 200 คน กำหนดคะแนนเหตุการณ์ในชีวิตแต่ละข้อ ด้วยวิธีการของ Thurstone อ้างถึงในบุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2527) โดยกำหนดคะแนนของเหตุการณ์ในชีวิตเป็น 1 ถึง 11 คะแนน เหตุการณ์ที่มีความรุนแรงน้อยที่สุดให้ 1 คะแนน เหตุการณ์ที่มีความรุนแรงมากขึ้นให้คะแนน 2 3 4 5 6 7 8 9 10 หรือ 11 คะแนนตามความรุนแรงของเหตุการณ์นั้นๆ นำคะแนนแต่ละข้อที่สตรีวัยเจริญพันธุ์ได้ให้คะแนนมาหาค่ามัธยฐาน ค่ามัธยฐานที่ได้จะเป็นความรุนแรงของเหตุการณ์ในชีวิตข้อนั้นในระยณัั้นแบบสัมภาษณ์เป็นลักษณะข้อความให้เลือกตอบว่า มี หรือ ไม่มีเหตุการณ์ในชีวิต ถ้าตอบว่า “มี” จะได้คะแนนเท่ากับความรุนแรงของเหตุการณ์ในชีวิตประจำข้อ ถ้าตอบว่า “ไม่มี” จะได้คะแนนเท่ากับ 0

ส่วนที่ 3 แบบสัมภาษณ์พฤติกรรมการปฏิบัติตน ในเรื่องการรับประทานอาหาร การใช้ยาแก้ปวดชนิดบรรจของและการใช้ยาชุด การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การดื่มกาแฟ และการดื่มน้ำอัดลม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ โดยให้สตรีวัยเจริญพันธุ์เป็นผู้ตอบว่าข้อใดตรงกับพฤติกรรมของตนเองที่กระทำอยู่เป็นประจำ

การรับประทานอาหาร คำตอบแบ่งเป็น

เป็นประจำ	เมื่อผู้ตอบได้กระทำกิจกรรมนั้น ๆ อย่างสม่ำเสมอหรือกระทำทุกวัน/เกือบทุกวันใน 1 สัปดาห์
บ่อยครั้ง	เมื่อผู้ตอบได้กระทำกิจกรรมนั้น 3 วันขึ้นไปใน 1 สัปดาห์
บางครั้ง	เมื่อผู้ตอบได้กระทำกิจกรรมนั้น 1-2 วันใน 1 สัปดาห์
ไม่เคยเลย	เมื่อผู้ตอบไม่เคยกระทำกิจกรรมนั้น ๆ เลย

การใช้ยาแก้ปวดชนิดบรรจของและการใช้ยาชุด คำตอบแบ่งเป็น

เป็นประจำ	เมื่อผู้ตอบมีการใช้ยาอย่างน้อย 1 เม็ดต่อวัน เป็นเวลา 1-4 วัน ต่อสัปดาห์ ทุกสัปดาห์ อย่างน้อยเป็นเวลา 3 เดือน
บ่อยครั้ง	เมื่อผู้ตอบมีการใช้ยาอย่างน้อย 1 เม็ดต่อวัน เป็นเวลา 1-3 วัน ต่อสัปดาห์ ระยะเวลา 1-3 สัปดาห์ต่อเนื่อง

บางครั้ง เมื่อผู้ตอบมีการใช้ยาอย่างน้อย 1 เม็ดต่อวัน ภายในระยะเวลา
3 วันขึ้นไป ก่อนมีอาการโรคแผลเป็บติค

ไม่เคยเลย เมื่อผู้ตอบไม่เคยใช้ยาแก้ปวดชนิดบรรจุนของหรือยาชุดเลย

การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ คำตอบแบ่งเป็น

เป็นประจำ เมื่อผู้ตอบมีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อย่างน้อย 30 ซีซี (1กิง) ต่อวัน
ดื่มทุกวัน/เกือบทุกวันใน 1 สัปดาห์

บ่อยครั้ง เมื่อผู้ตอบมีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อย่างน้อย 30 ซีซี (1กิง) ต่อวัน
ดื่มเป็นเวลา 3 วันขึ้นไปใน 1 สัปดาห์

บางครั้ง เมื่อผู้ตอบมีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อย่างน้อย 30 ซีซี (1กิง) ต่อวัน
ดื่มเป็นเวลา 1-2 วันใน 1 สัปดาห์

ไม่เคยเลย เมื่อผู้ตอบไม่เคยดื่มสุราเลย

การดื่มกาแฟ คำตอบแบ่งเป็น

เป็นประจำ เมื่อผู้ตอบมีการดื่มกาแฟอย่างน้อย 1 ถ้วยต่อวัน
ดื่มทุกวัน/เกือบทุกวันใน 1 สัปดาห์

บ่อยครั้ง เมื่อผู้ตอบมีการดื่มกาแฟอย่างน้อย 1 ถ้วยต่อวัน
ดื่มเป็นเวลา 3 วันขึ้นไปใน 1 สัปดาห์

บางครั้ง เมื่อผู้ตอบมีการดื่มกาแฟอย่างน้อย 1 ถ้วยต่อวัน
ดื่มเป็นเวลา 1-2 วันใน 1 สัปดาห์

ไม่เคยเลย เมื่อผู้ตอบไม่เคยดื่มกาแฟเลย

การดื่มน้ำอัดลม คำตอบแบ่งเป็น

เป็นประจำ เมื่อผู้ตอบมีการดื่มน้ำอัดลมอย่างน้อย 1 แก้วต่อวัน
ดื่มทุกวัน/เกือบทุกวันใน 1 สัปดาห์

บ่อยครั้ง เมื่อผู้ตอบมีการดื่มน้ำอัดลมอย่างน้อย 1 แก้วต่อวัน
ดื่มเป็นเวลา 3 วันขึ้นไปใน 1 สัปดาห์

บางครั้ง เมื่อผู้ตอบมีการดื่มน้ำอัดลมอย่างน้อย 1 แก้วต่อวัน
ดื่มเป็นเวลา 1-2 วันใน 1 สัปดาห์

ไม่เคยเลย เมื่อผู้ตอบไม่เคยดื่มน้ำอัดลมเลย

เกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมการปฏิบัติในเรื่อง การรับประทานอาหาร การใช้ยา
แก้ปวดชนิดบรรจุก่อนและการใช้ยาชุด การดื่มสุรา การดื่มกาแฟ และการดื่มน้ำอัดลม

เป็นประจำ ให้ 1 คะแนน

บ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน

บางครั้ง ให้ 3 คะแนน

ไม่เคยเลย ให้ 4 คะแนน

การหาความตรงตามเนื้อหา ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ไปให้คณาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรง
คุณวุฒิจำนวน 7 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา หลังจากนั้นผู้วิจัยนำไปแก้ไขปรับปรุง
ข้อคำถามให้มีความเหมาะสมตามที่ได้รับคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ

การหาความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ไปทดลองใช้กับสตรี
วัยเจริญพันธุ์ซึ่งมีลักษณะตรงกับตัวอย่างประชากรที่จะศึกษาจำนวน 30 คน ที่อำเภอหนองเรือ
จังหวัดขอนแก่น เป็นกลุ่มสตรีที่เป็นโรคแผลเปปติก 15 คน และกลุ่มสตรีที่ไม่เป็นโรคแผลเปปติก
15 คน แล้วนำข้อมูลไปหาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค
(Cronbach's coefficient alpha) ได้ค่าความเที่ยงดังนี้ การรับประทานอาหาร .84 การใช้ยา
แก้ปวดชนิดบรรจุก่อนและการใช้ยาชุด .81 การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ .37 การดื่มกาแฟ .71
การดื่มน้ำอัดลม .76 หาค่าความเที่ยงของแบบสัมภาษณ์รวมเท่ากับ .82

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 ขั้นตอนการก่อนเก็บข้อมูล

3.3.1.1 ผู้วิจัยรวบรวมรายชื่อสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่ป่วยด้วยโรคแผลเปปติก ที่มีภูมิลำเนาอยู่
ในอำเภอบ้านฝาง และมารับบริการที่โรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น โรงพยาบาลศรีนครินทร์
โรงพยาบาลพญาบาลบ้านฝาง และสถานีอนามัยทั้ง 6 แห่งในอำเภอบ้านฝาง และติดต่ออาสาสมัคร
สาธารณสุขประจำหมู่บ้านให้สำรวจรายชื่อสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่เป็นโรคแผลเปปติกในชุมชนทั้ง 7
ตำบลในอำเภอบ้านฝาง

3.3.1.2 รวบรวมรายชื่อสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่เป็นโรคแผลเปปติก ตามรายชื่อหมู่บ้านใน
แต่ละตำบล

3.3.1.3 ติดต่อเจ้าหน้าที่สาธารณสุขประจำสถานีนามัย และฝ่ายส่งเสริมสุขภาพ โรงพยาบาลบ้านฝาง รวบรวมรายชื่อสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่ไม่เป็นโรคแผลเป็บติคทั้ง 7 ตำบลในอำเภอบ้านฝางจากบัตรอนามัยครอบครัว (รพ.1ค. 03)

3.3.1.4 ผู้วิจัยเข้าพบผู้นำระดับอำเภอ ตำบล และหมู่บ้านที่จะเข้าเก็บข้อมูลเพื่อแนะนำตัว และชี้แจงรายละเอียดในการเก็บข้อมูล

3.3.2 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.2.1 ผู้วิจัยทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลบ้านฝาง และสาธารณสุขอำเภอบ้านฝางเพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3.3.2.2. ผู้วิจัยคัดเลือกตัวอย่างตามวิธีการคัดเลือกตัวอย่างที่กำหนด เก็บรวบรวมข้อมูลตามรายชื่อที่สุ่มได้ โดยสัมภาษณ์ที่แผนกผู้ป่วยนอกในกรณีที่ตัวอย่างมาขอรับการตรวจและรักษาที่โรงพยาบาลบ้านฝาง และผู้วิจัยไปพบสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่เป็นตัวอย่างแต่ละรายที่บ้าน แนะนำตัวชี้แจงวัตถุประสงค์ และกลั่นกรองคุณสมบัติ โดยตัวอย่างสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่เป็นโรคแผลเป็บติค และสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่ไม่เป็นโรคแผลเป็บติค จะต้องมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด ผู้ที่ไม่เข้าเกณฑ์จะคัดออกแล้วสุ่มเลือกคนใหม่ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ สอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมเป็นตัวอย่าง และขอความร่วมมือในการตอบแบบสัมภาษณ์

3.3.2.3 ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูลในแบบสัมภาษณ์ เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ต่อไป

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังเก็บรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบความครบถ้วนและลงรหัสข้อมูลแล้วทำการวิเคราะห์ด้วยเครื่องมือโครคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม SPSS PC+ (Statistical Package for the Social Science) การวิเคราะห์ทางสถิติมีดังนี้

3.4.1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ วิเคราะห์ โดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.4.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรอิสระ ได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ ภาวะครอบครัว เหตุการณ์ในชีวิต การรับประทานอาหาร การใช้จ่ายส่วนบุคคลบรรจุของและการใช้จ่าย การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การดื่มกาแฟ และการดื่มน้ำอัดลม โดยใช้สถิติ Discrimination Analysis